

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 006122 21 Кж 2
Бања Лука, 14.5.2021. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у поступку неправог понављања кривичног поступка, против осуђеног М.К., због кривичних дјела разбојништво из члана 227. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске и др, одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 006122 21 Квл од 20.4.2021. године, у сједници вијећа одржаној дана 14.5.2021. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба осуђеног М.К., изјављена против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 006122 21 Квл од 20.4.2021. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Добоју број 13 0 К 006122 21 Квл од 20.4.2021. године, одбијен је захтјев осуђеног М.К. за неправо понављање кривичног поступка и обједињење казни затвора, изречених правоснажним пресудама Окружног суда у Добоју број 13 0 К 006122 20 К од 15.2.2021. године и Окружног суда у Добоју број 13 0 К 001085 11 К од 31.3.2011. године.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио осуђени, не наводећи основе побијања рјешења, са приједлогом да се захтјев за неправо понављање кривичног поступка уважи.

У основи, приговорима из жалбе се оспорава правилност и ваљаност датих разлога у побијаном рјешењу, за закључак да није било законских услова за неправо понављање кривичног поступка, у смислу одредбе члана 341. став 1. ЗКП РС, и тиме изрицања јединствене казне затвора за кривична дјела извршена у стицају.

Испитујући побијано рјешење у смислу одредбе члана 320. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 53/12, са измјенама, у даљем тексту: ЗКП РС), одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Одлучујући о захтјеву осуђеног за неправо понављање кривичног поступка, првостепени суд је правилно примјенио одредбу члана 58. став 4. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 64/17, у даљем тексту: КЗ РС), те побијаним рјешењем тај захтјев одбио, као неоснован.

Образложене разлоге, дате у побијаном рјешењу, као ваљане, овај суд у цјелости прихвата, па се њихова правилност и законитост, жалбеним приговорима не може оспорити.

Наиме, према одредби члана 341. став 1. ЗКП РС, правоснажна пресуда може се преиначити и без понављања кривичног поступка ако је у двјема пресудама или у више пресуда против истог осуђеног правоснажно изречено више казни, а нису примјењене одредбе о одмјеравању јединствене казне за дјела у стицају.

Надаље, одредбом члана 58. став 4. КЗ РС, прописано је да, у случају ако је осуђено лице издржало казну затвора по ранијој пресуди, а прије него што је почело ново суђење за кривично дјело, неће се примјенити одредбе члана 56. тог закона (стицај кривичних дјела).

У конкретном предмету, првостепени суд је правилно утврдио и дао ваљане разлоге да је осуђени, казну затвора у трајању од 4 (четири) године, по правоснажној пресуди Окружног суда у Добоју број 13 0 К 0001085 11 К од 31.3.2011. године (узета као утврђена приликом изрицања јединствене казне затвора од 4 (четири) године и 2 (два) мјесеца по пресуди Окружног суда у Добоју број 13 0 К 001085 12 Кв од 10.4.2012. године), издражао дана 25.9.2015. године (рјешењем Комисије за условни отпуст, Министарство правде Републике Српске број 08.030/246-213/14 од 29.9.2014. године, пуштен на условни отпуст дана 9.10.2014. године, а редован истек казне је 25.9.2015. године), прије него што је почело ново суђење за кривично дјело разбојништва из члана 227. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, за које је пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 006122 20 К од 15.2.2021. године, осуђен на казну затвора у трајању од 5 година.

Слиједом наведеног, са аспекта правилности и законитости побијаног рјешења, и тиме правилне примјене одредбе члана 58. став 4. КЗ РС, у конкретном предмету је од одлучног значаја чињеница да је осуђени издржао казну затвора по ранијој пресуди, које чињенице се жалбом не оспоравају, прије него што је почело ново суђење у кривичном предмету Окружног суда у Добоју број 13 0 К 006122 20 К.

Ради тога, овај суд налази, а супротно аргументима из жалбе, да није било законских услова за примјену одредбе члана 56. став 1. КЗ РС и изрицање јединствене казне затвора за кривична дјела извршена у стицају, па тиме ни законских услова за неправо понављање кривичног поступка, у смислу одредбе члана 341. став 1. ЗКП РС.

Чињеница да је ранија кривична дјела за које је оглашен кривим правоснажном пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 0001085 11 К од 31.3.2011. године, починио у вријеме важења Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 49/03, са измјенама), супротно аргументима из жалбе, не доводи у сумњу правилност и законитост побијаног рјешења, обзиром да је осуђени издржао казну затвора по тој пресуди прије него што је почело ново суђење, за кривично дјело разбојништва из члана 227. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске, за које је осуђен правоснажном пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 006122 20 К од 15.2.2021. године.

На основу наведеног, одлучено је као у изреци овог рјешења, примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић